

<http://kreacionismus.cz/velky-tresk-velky-podvod-rozpina-se-vesmir-opravdu/>

Velký třesk je velký podvod. Rozpíná se vesmír opravdu? **Nerozpíná, ale rozbaluje se.**

15.4.2017 [Vesmír, astronomie 0 Koment.](#)

Vybral a komentoval Václav Dostál

Úvodní poznámka

Václav Klusoň v článku „Politika a paradox lháře“ v Listech 4/2011 píše: Poznávání pravdy je proces, v němž jsou vyslovovány hypotézy, jež jsou postupně testovány z hlediska jejich shody s fakty. ... Takovýto postup je nepochybně podmínkou společenského pokroku. Myslím, že nejen pokroku, ale i prosté existence dané společnosti. Tam, kde se záměrně zamlčují mnohá fakta a kde se zesměšňují autoři, kteří nesmlouvavě taková data uvádějí a pokoušejí se o jejich interpretaci, je společenství vážně ohroženo ve své podstatě. Ať už jde o společenství politické nebo „jen“ vědecké.

Většina článků, z nichž jsem některé v následujícím textu vybral, se vyhýbá vztahu k přesvědčení nebo víře. Jen málo z nich se zmiňuje o věčnosti vesmíru a tím jaksí vylučuje víru v Tvůrce. Avšak aspoň jednoho z účastníků níže zmiňované druhé konference, prof. Hartnetta, nelze označovat za ateistu, tento muž je naopak znám jako kreacionista.

* * *

Nejprve citát z článku <http://www.hiltonratcliffe.com/article007.htm> – První konference o krizi kosmologie (1995):

Teorie Velkého třesku kriticky závisí na třech předních principech: že vesmír se holisticky a systematicky rozpíná podle Friedmannova modelu; že obecná relativita

správně popisuje gravitaci; a že Milneův kosmologický princip, který deklaruje, že vesmír v nějakém libovolném „velkém měřítku“ je izotropický a homogenní, je pravdivý. Vyvrácení kteréhokoliv z těchto principů by vedlo ke katastrofálnímu selhání teorie.

Rozpínání vesmíru se dokládá rudým posuvem spektrálních čar: čím je tento posuv větší, tím má být vzdálenost objektu, vysílajícího tyto čáry, větší. A nejen to : čím je objekt dále, tím rychleji se pryč od nás vzdaluje. (Ten poslední nejvzdálenější objekt – pryč – se tedy musí pohybovat od nás rychlostí světla a to ať už je hmotný jakkoliv). Rudý posuv kosmologický by tedy mohl být nikoliv oním zrychlovaným vzdalováním se „k obálce pozorovatelnosti“ Vesmíru, ale pootáčením soustav emitenta a domácího pozemského pozorovatele rudého posuvu. Kvasar anebo galaxie „se nevzdaluje“, ale rozbaluje se křivost čp mezi galaxiemi... proto ten rudý posuv (kosmologický) Avšak citát článku Rudý posuv – <http://www.electric-cosmos.org/arp.htm> říká:

Jestliže čáry ve spektru světla hvězd a galaxií jeví nižší frekvence (posunuty směrem k červené) než jak pozorujeme ve spektru Slunce, říkáme, že tento objekt vykazuje „kladný rudý posuv“. Přijaté vysvětlení pro tento jev je, že objekt se musí pohybovat pryč od nás. Ale...?? (proč nelze vysvětlovat rudý posuv jakožto pootáčení soustav emitenta od základního pozorovatele ?... pootáčení soustav v duchu globální vesmírné křivosti čp...která se „stárnutím vesmíru“ stále „rozbaluje“)

Halton C. Arp... pomocí fotografií z velkých dalekohledů objevil, že mnoho párů kvasarů (kvasi-stelárních objektů), které mají mimořádně vysoké hodnoty rudých posuvů (a jsou tedy považovány za velmi vzdálené od nás) jsou fyzikálně spojeny s galaxiemi, které mají nízké rudé posuvy a jsou známé jako relativně k nám blízké. (čili je-li kvasar uvnitř galaxie a každý subjekt má jiný rudý posuv, pak tu jde právě o různá pootáčení soustav kvasaru „uvnitř“ a jiné pootáčení celé galaxie vůči pozemskému pozorovateli)

Arp považoval pozorovanou hodnotu rudého posuvu objektu za složenou ze dvou složek: vnitřní složky a rychlostní složky. ?! a možná i složky různého pootáčení-pootáčení soustav v důsledku globálních křivostí čp „uvnitř“ galaxie a „vně“ galaxií)

Rychlostní složka je uznávána hlavním proudem astronomů jako jediná. Vnitřní rudý posuv je vlastností hmoty (látky) v objektu.

Hodnoty vnitřního rudého posuvu kvasarů jsou kvantovány! Obvykle těsná seskupení oněch vypočtených hodnot se vyskytují vystředěny kolem hodnot $z = 0,061; 0,3; 0,6; 0,96; 1,41; 1,96$, atd., ... $(1+z_2) = 1,23 (1+z_1)$.

*Neplatí tedy (Velký třesk podporující) přímá úměrnost mezi vzdáleností objektu a rudým posuvem světla jím vysílaného. Údajně velmi vzdálené objekty – kvasary jsou ve skutečnosti součástí také blízkých galaxií. Rovněž nejde o plynulou závislost, protože hodnoty červeného posuvu jsou u kvasarů kvantovány – mají jen některé „vybrané“ velikosti. **Myslím, že roli pro každý rudý posuv bude hrát pootočení soustavy emitenta***

Jiným dokladem Velkého třesku má být jeho relikť (pozůstatek) – mikrovlnné záření kosmického pozadí (CMB). Jak to s přesností předpovídá tohoto záření je se dočteme v článku

<http://www.thunderbolts.info/tpod/2006/arch06/060823bigbangscience.htm> – „Věda“ Velkého třesku, *který píše o zastánci Velkého třesku „takticky“ vynechaných faktech. Tito zastánci často uvádějí Gamowův odhad 5 K, ale jiné odhady prostě zamlčují.*

Mohli bychom si určitě myslet z takových prohlášení, že teorie Velkého třesku **předpověděla** teplotu [CMB = kosmického mikrovlnného pozadí] s rozumným stupněm **přesnosti**. Avšak Georgie Gamow v r. 1948 připsal předpověď z předpokladů Velkého třesku odhadovanou na 5 K [-273°C , *teplotní rozdíl je tentýž* □ *kelvinů; 0 K*]. Ale v 50. letech zvýšil odhad na 10 K a v r. 1961 předpovídal 50 K.

Klíčem k objevu Wilsona Penziase byl mikrovlnný radiometr Roberta Dickeho. V r. 1946 Dicke předpověděl záření mikrovlnného pozadí teploty 20 K. Později svou předpověď změnil na 45 K.

Když družice COBE naměřila teplotu jenom 2,7 K, **zastánci Velkého třesku nárokovali vítězství.**

Mikrovlnné záření kosmického pozadí

Avšak faktem je, že předpovědi jiných teoretiků, jejichž odhady nebyly založeny na Velkém třesku, byly o hodně těsnější. Astronom Andrew McKellar na základě rysu úzkých absorpčních čar ve spektru hvězd napsal v r. 1941: „Bylo vypočteno že „rotační teplota“ mezihvězdného prostoru je 2 K.“

Andrew McKellar byl prvním astronomem, který shromáždil pozorování, z nichž byla teplota prostoru vypočtena. V r. 1941 oznámil teplotu 2,3 K z určitých vyzařujících molekul. Ale 2. světová válka zabírala veškerou pozornost a jeho článek byl ignorován. Finlay–Freundlich předpověděl od 1,9 K do 6 K na základě „unaveného světla“. Tigran Šamonov oznámil v r. 1955 [teplotu] 3 K.

V r. 1890 Charles Eduard Guillame předpověděl teplotu 5,6 K z ohřevu světlem hvězd. Arthur Eddington zpřesnil výpočty v r. 1926 a předpověděl teplotu 3 K. Eric Regener v r. 1933 předpověděl 2,8 [K].

V průběhu dvou dekád Gamowovy předpovědi byly nejrozpornější a obsahovaly jediný odhad, nejbližší od cíle. Musíme si také pamatovat, že „teplota“ mezihvězdného prostoru nedává hustotu energie vesmíru.. „Teplota“ je druhá odmocnina druhé odmocniny hustoty energie. Takže jako míra energie vesmíru Gamowův odhad 50 K je 12 000krát větší. **At' tak nebo tak s tou teplotou reliktního záření, fluktuacemi teploty v „obrazu reliktu“, nic z toho nemění nic proti názoru o „pootáčení“ soustav a o rozbalování křivostí „stárnoucího“ vesmíru.**

*Velký třesk je extrapolací (ovšem zcela nevědeckou) současného údajného rozpínání vesmíru, jdoucí do velmi vzdálené minulosti. **Vida, myslel jsem, že jsem sám, (blábolící lidový myslitel), kterému se „rozpínání“ nelíbí.** Avšak co o rozpínání vlastně platí? To je obsaženo v článku Teorie Velkého třesku pod palbou – <http://nowscape.com/big-ban2.htm>:*

Teoretikové Velkého třesku akceptují speciální relativitu a tak aplikují Lorentzovy transformace na rudý posuv záření z galaxií a kvasarů, které jsou domněle ve velkých vzdálenostech a vzdalují se od nás „relativistickými“ rychlostmi. **Především Lorentzovy transformace jsou ukázkou dnešního závadného chápání, a jsou při „novém pochopení“ právě pootáčením soustav pozorovaného objektu a základní soustavy Pozorovatele. A objekt letící „relativistickou“ rychlostí „netrpí“ žádnými**

dilatacemi, ani kontrakcemi, ale „trpí“ pootočením jeho soustavy ... což znamená, že přijímaný signál-světlo „s rudým posuvem“ k nám donáší informaci p o o t o č e n o u o objektu...atd. Tyto rychlosti jsou tedy považovány za výsledek větších rudých posuvů než bychom předpokládali z lineární aplikace Hubbleovy konstanty. To by vypadalo jako rozumné pro vesmír, skládající se z hmoty, která se rozpíná jako normální výsledek exploze. Ovšem protože teoretikové Velkého třesku trvají na tom, že to není hmota vesmíru, ale **prostor** vesmíru, co se rozpíná, (**rozbaluje se globální křivost čp ve stárnutí vesmíru**) navrhl jsem další problém : Ačkoliv Lorentzovy transformace můžeme aplikovat na hmotu, nemůžeme je aplikovat na **nehmotný** prostor. **Nesouhlas, já myslím právě naopak : pootáčí se 3+3D soustava objektu a to podle „křivosti“ globálního časoprostoru** Je tudíž nemístné aplikovat je na vesmír Velkého třesku. (?)

V první části citátu článku <http://rationalargumentator.com/issue30/causality.html>, Kausalita, měření a prostor, je stručné vysvětlení o prostoru:

Prázdnota není možná a prostor není odpověď. Prostor je **pouze ?** náš systém vztažných čar. **To není přesně správné** Naše nová otázka je: „Co je to **za látku**, ? skrze niž vedeme tyto čáry mezi entitami?“ **Snad autor nemá na mysli „éter“...(?)** Tato látka **?** je prvotní vzhledem k našim čarám, prvotní vzhledem k prostoru. **Co je to za látku?** Každá křivost časoprostoru je nějakou formou hmoty anebo pole. Teprve naprosto euklidovský plochý čp je bez hmoty a bez polí...a tento plochý čp je dost-možná i tu všude kolem nás, nyní i kdykoliv předtím, a v něm „plavou“ (jsou v něm vnořeny) ony miliardy, a miliardy miliard jiných různých křivostí 3+3D křivostí ..., takže i „vřící vakuum“ je emergetickým stavem samotného čp, protože každá křivost je hmototvorná...a „plave“ v euklidovském 3+3 rastru.

*Tyto věty mluví o prostoru (přesněji o geometrickém prostoru), že jde o abstrakci, o **naš lidský výmysl**. **Jsem proti, naopak**. Nastoluje však zajímavý a dosud neřešený problém : **Jaká látka je v mezigalaktickém prostoru? Odpověď může být pouze naznačena: (níže naznačená otázka je špatně vybraným příkladem)***

Předpokládejme, že pozorujeme kočku a psa na opačných stranách cihlového plotu. Co je mezi nimi? Samozřejmě, že mezi nimi jsou cihly. To není problém pro nikoho: víme, že cihly existují.

Ale odstraňme cihly mezi našimi tvory, nesplynou s mystickou jednotou Jednoho? Tvorové jsou stále odděleni, jsou to stále odlišné entity. Co je mezi nimi nyní?

Jestliže se podíváme dopředu do hypotetické budoucnosti, můžeme vyrukovat, že **vakuem je také nějaký druh entity**. O.K. Pak axiom o existenci bude ukládat budoucím vědcům otázku, co existuje mezi těmito entitami. ?? **Že by autor chtěl vědět „co je mezi vakuem a vakuem“ ? Snad neé.** Nebo **budoucí** vědci objeví, že mohou dokonce **odstranit vakuem** ? z nádoby, **autor si zřejmě plete vakuem s časoprostorem** pak axiom o existenci jim uloží otázku, co existuje mezi stěnami nádoby. Nebo snad se **vakuem obrátí na elementární prvotní podstatu reality**. O výsledku mohou rozhodnout jen budoucí důkazy.

*Svým způsobem je předloženo závažné **směšování dvou různých pojmů (čí to je směšování ? kterých autorů ?) : geometrického (tedy myšleného) prostoru Prostor není „myšlený“, ale rozhodně reálným a fyzikální skutečnosti, jež je mezi hmotnými a přitom viditelnými objekty, jíž se ovšem také říká „prostor“.** Chápu-li autora dobře, má potíže s rozlišením „**geometrického**“ (abstraktního) prostoru a „**reálného**“ prostoru ve vesmíru „mezi galaxiemi“ . Možná autor pochopí mé názory, že „**geometrický prostor**“ je onen plochý euklidovský rastr **REÁLNÉHO** časoprostoru 3+3D, v němž pak **plavou další REÁLNÉ stavy n+n křivých časoprostorů...** Podobně se často zaměňuje popis (např. matematickými rovnicemi) s (fyzikální) podstatou. Čtěme z článku Jednoduchý elektrický vesmír –*

<http://www.holoscience.com/news.php?article=wxse6f8q&pf=YES> :

Hmota, gravitace, magnetismus a světlo jsou záhady. Máme rovnice, které popisují, co se stane, když je urychlena nabitá částice; když něco padá z výšky, když proud prochází drátem a když světlo narazí na povrch. **Ale matematické popisy nevytvářejí fyzikální vysvětlení.** Ano...i **naopak** : fyzikální realitu pozorovanou lze, bohužel, **závadně zkreslit-vysvětlit „dokonale“ (cíleně !!! vypracovanou) abstraktní matematikou.**

*Také Einsteinova obecná relativita pouze popisuje jev, zvaný gravitace. Avšak ani náznakem nevysvětluje fyzikální podstatu tohoto jevu. Popis je zde určitě geniální. Může však hmotné těleso působit na prostor kolem něj (tak, že jej zakřivuje)? Vždyť jde o geometrický, tedy **nehmotný prostor** – o čtyřrozměrné prostoročasové kontinuum! Bohužel přesně v tom to je proč fyzikové tápou, protože dodnes nikdo nechtěl zkoumat HDV, tj. že špatně chápou „nehmotný prostor“, že zatím nepochopili, že právě „křivosti dimenzí čp jsou hmototvorné“ a realizují i pole. Jak může hmota fyzikálně ovlivňovat abstrakci? Hmota neovlivňuje „abstrakci“, ale ta domnělá „abstrakce“ (3+3 dimenzionální časoprostor) je pravou vesmírnou realitou, z níž vzešla hmota, pole. A tak Obecná relativita sice správně popisuje gravitaci, ale nevysvětluje ji. HDV jí vysvětluje.*

Podle předložených citátů by mělo být zřejmé, že vesmír se nerozpíná, že popis tzv. gravitace není její vysvětlení a že tedy závěry z něj (Velký třesk, černé díry, atd.) nejsou správné. Také třetí základ Velkého třesku je nesprávný: v centru každé galaxie a v ramenech všech spirálních galaxií, stejně jako v kvasarech, není rozložení hmoty homogenní. Kromě toho jsou ve vesmíru různé mlhoviny, zbytky supernov, CMB a jiná záření „pozadí“, prach, rozptýlené molekuly a hlavně „látka“, kterou dosud ze setrvačnosti nazýváme „Nic“ (vakuum)!

Na druhé konferenci o krizi v kosmologii (v Port Angeles, USA, 8. – 11. září 2008) (<http://www.hiltonratcliffe.com/article008.htm>) profesor Andre Assis z University of Campinas, Brazílie přednesl (mj.):

V r. 1929 Hubble přijal konečný expandující vesmír k řádovému vysvětlení rudých posuvů vzdálených galaxií, ale brzy opustil tuto pozici jako důsledek pozorovaných omezení [svědčících] pro prostorově nekonečný neexpandující kosmologický model. ... zůstal opatrný ale stálý proti verzi Velkého třesku až do konce svého života. Jeho počáteční interpretace byla, že viděl zřejmý vztah rudý posuv – zářivost v lokálních galaxiích, tzv. „de Sitterův jev“, jako reprezentaci materiálně rozptylujícího vesmíru.

Na této konferenci Dr. Arp mj. přednesl pomocí videomostu svou prezentaci „Přehled rudých posuvů II: UGC 8584 – Periodicita rudých posuvů a prstence“. Také je významné, že Chris Fulton ... vyvinul uživatelský počítačový program k testování

fyzikálního spojení kvasarů s rodičovskými galaxiemi a k testování **periodicity rudých posuvů kvasarů**. ...

Jeden z nejpřekvapivějších rysů vyplývajících z tohoto studia je konzistentní periodicitu hodnot rudých posuvů [tohoto studia = *studia rudých posuvů přehledů 250 000 galaxií a 25 000 kvasarů*].

Uvedené skutečnosti o periodicitě rudých posuvů rovněž vyvracejí akceptovanou závislost rudý posuv – vzdálenost. Jestliže se rudé posuvy kvasarů periodicky mění (pravděpodobně skokově), pak ani jednu z průběžných hodnot nelze brát jako rozhodnou pro určení vzdálenosti kvasarů – podle přímé úměrnosti tj. Hubbleova zákona! Nebo, že by vzdálenost kvasarů skokově oscilovala čili že by kvasary co do vzdálenosti od nás periodicky skákaly?

... ze Sloanova digitálního přehledu oblohy (SDSS) a Přehledu galaktických rudých posuvů 2dF byla provedena analýza Johnem Hartnettem z Univerzity Západní Austrálie: „Fourierova analýza velkorozměrového prostorového rozložení galaxií ve vesmíru.“ Výsledky ukazují, že galaxie upřednostňovaly **periodické** rudé posuvy. Aplikace výsledků podle Hubbleova zákona umísťovaly galaxie přednostně na koncentrických skořápkách s periodickým rozestupem.

Zdá se, že lze tvrdit, že buď galaxie oscilují kolem určitých poloh, nebo že jejich rudý posuv vzniká nějak jinak. Pootáčením soustavy emitenta od soustavy pozemského pozorovatele Sotva však tento pohyb můžeme považovat za vzdalování galaxií (spolu s prostorem) od nás!

V roce 2004 vznikla Alternativní kosmologická skupina (ACG), která 22. května onoho roku vydala Otevřený dopise o kosmologii (<http://www.cosmology.info/>), z něhož vyjímám:

Velký třesk se dnes opírá o velký počet hypotetických entit, věcí, které jsme **nikdy nepozorovali** – inflace, temná hmota a temná energie jsou nejvýznamnější příklady. Bez nich by byl **smrtný rozpor** mezi pozorováním, dělaným astronomií a předpověďmi teorie velkého třesku.

Zatímco Richard Feynmann mohl říct, že „věda je kultura pochyb“, v dnešní kosmologii nejsou pochyby a nesouhlasy tolerovány a mladí vědci se učí setrvat v mlčení, když mají říct cokoliv záporného o standardním modelu velkého třesku. (!) To je neoddiskutovatelná pravda..., ano mladí studenti v aulách při přednáškách mlčí se svými „lidově myslitelskými“ otázkami na profesora...sice nemlčí na fyzikálních fórech (zamaskováni do anonů), ale pak jsou velmi tvrdě napadáni (a téměř vždy uráženi) provozovateli toho fóra. **Takže je pravdou, že mladí vědci jsou nuceni k mlčení nad odsouhlaseným Standardním modelem, lze to dokázat že ano.**

Nesouhlasející data o rudém posuvu, přebytečných lithia a hélia, rozložení galaxií, mimo jiná témata, jsou ignorována nebo zesměšňována. (!)

Dávání podpory pouze projektům v rámci velkého třesku podkopává základní prvek vědecké metody – **soustavné** prověřování teorie pozorováním.

*Dopis podepsaly stovky vědců a jejich počet stále přibývá. Závěr je shodný s nadpisem: **Velký třesk je velký podvod!** (v tom smyslu jakým je dnešní vědou interpretován.)*

Velký Třesk je „změna stavu“ časoprostoru předešlého do stavu následného. Stav předešlý je prostý nekřivý 3+3 dimenzionální časoprostor euklidovskými plochý, nekonečný, bez hmoty, bez polí, bez toku plynutí času a bez rozpínání prostoru . Po Třesku, čili po změně stavu dle principu střídání symetrií s asymetriemi, je tu časoprostor nesmírně křivý, je to stav „pěny 3+3 dimenzí“, je označen pojmem „plazma“ a hmotovým se stává toto plazma proto, že je tu další PRINCIP, který říká, že „každá křivost dimenzí je – stává se nějakým stavem hmoty, resp. pole“. Ještě zůstává otázkou, zda při změně stavu (velkým „Třeskem“) došlo ke změně „v lokalitě“ původního nekonečného plochého 3+3D čp , (a tato lokalita „plave“, je vnořena v původním nekřivém stavu čp), anebo se do křivého plazmatického stavu proměnil „celý předchozí stav“ čp. Pak po „Třesku“ nastupuje posloupnost dalších a dalších změn-proměn křivostí 3+3 dimenzí „vrčícího vakua“ = plazmy, v níž vznikají „zamrzuté“ vlnobalíčky jakožto elementární částice (baryony, leptony, bozony) a pole..., zahájeno je plynutí času, zahájeno je rozpínání prostoru, respektive né rozpínání, ale rozbalování do globálních stále plošších a plošších křivostí čp , v němž „plavou“ = jsou vnořeny na planckových úrovních křivé vlnobalíčky prezentující

hmotové elementární částice (dále jejich vazebné „konglomeráty“ tj. atomy, molekuly, sloučeniny atd.) a „pěna“ časoprostorová na planckových škálách se dnes pozoruje jakožto „energeticky nabitě vakuum“= temná energie. Vesmír, to je nespočet různých křivých stavů dimenzí čp a ty vzájemně „plavou“ samy v sobě, čili každá křivost čp „plave“ v jiné křivosti čp .

P.S.

„Nebát se a nekrást!“ mnohokrát opakoval Masaryk. Lidové přísloví říká: „Kdo lže, ten krade!“ Svou lží totiž okrádá jiné (své bližní) o důvěru v pravdu. Tito lidé, kteří už poslouchali nebo četli celá kvanta lží, dost dobře nevědí, čemu vlastně mají důvěřovat. Nebo dokonce už nedůvěřují vůbec ničemu a nikomu (ovšem kromě sobě samému).

Milovníci pravdy, což mají bezesporu být všichni křesťané, nemohou lhát ani „čistě vědecky“: vyhledávají rozpory ve „standardní“ vědě a uvádějí ji na pravé (pravdivé) místo. Jedním z falešných tvrzení je scestné psaní a mluvení o dlouhotrvajícím pokroku od méně dokonalých forem (vesmíru či života) ke stále dokonalejším, např. o vzniku vesmíru Velkým třeskem asi před 12,8 miliardami let, následovaným formováním hvězd a galaxií.

Na základě vědeckých pozorování (zejména Arpových) nemůžeme přijmout lež o Velkém třesku. Můžeme být buď přesvědčeni o věčnosti vesmíru, nebo věřit, že jej vytvořil Tvůrce. Některá fakta (pozorovaná data) ovšem svědčí o mladosti kosmických (i pozemských) objektů. K podpoře standardního přístupu je nutno se uchýlovat k vynechávání „nevhodných“ dat, jichž je ovšem velký počet, k potlačování jiných přístupů a k nenávisti vůči hlasatelům pravdy. Lež se tak kombinuje s dalšími prohřešky.

23. 8. 2011

Rozpíná se vesmír opravdu?

J. G. Hartnett

School of Physics, the University of Western Australia

arXiv:1107.2485v1, 14. července 2011

Výňatky

(Abstrakt)

Hubbleův zákon, určený ze vzdálenostních modulů a rudých posuvů galaxií po 80 minulých let **bývá používán jako silný důkaz** pro rozpínající se vesmír. Toto tvrzení je revidováno ve světle nárokováného nedostatku nezbytného důkazu dilatace času ve změnách kvasarové zářivosti a výronů gama paprsků a jiných řad důkazů.

Usuzujeme, že pozorování by mohla být použita k popisu buď statického vesmíru (kde výsledky Hubbleova zákona plynou z dosud **neznámého mechanismu** → **pootáčení soustav dle globální křivosti čp**) nebo expandujícího vesmíru, **(rozbalujícího se vesmíru)** popsaného standardním modelem studené temné hmoty. V druhém případě je nutný pro shodu s pozorováními rozměr vývoje galaxií. Už **jednoduchý nerozpínavý euklidovský vesmír** odpovídá většině dat velkého počtu předpokladů. Z této revize je jasné, že stále zůstává mnoho nezodpovězených otázek v kosmologii a titulní otázka tohoto článku je stále daleko od odpovědi.

V. Závěr

Nejlepším důkazem na podporu rozpínajícího se vesmíru jsou pozorování supernov typu I a. Pro výběr kandidátů supernov je ovšem používán standardní model shody. **A už samotná pozorování mohou vyhovovat statickému vesmíru bez činitele dilatace času, nezbytného pro vesmír velkého třesku.** V tomto případě hlavní linie důkazu na podporu velkého třesku je činitel dilatace času $(1 + z)$, ale je-li důsledkem výběrového jevu, pak **neexistuje definitivní důkaz pro rozpínání, jak je požadováno.**

A proč kvasary, pravděpodobně nejvzdálenější zdroje ve vesmíru, neukazují žádný důkaz požadované dilatace času? **Dilatace času „na objektu“ (letícího od nás rychlostí skoro céeé) není, stejně jako na raketě není, velitel rakety žádné dilatace nepozoruje. My-pozemský pozorovatel tu dilataci „jen“ pozorujeme, jen my, že na raketě, na kvasaru je...my pozorujeme pouze „kosmologický rudý posuv“, a ten vyhodnocujeme pomocí Lorentzovy „transformace“. Vesmír by mohl být jednoduše statický – to by elegantně řešilo problém. **Ano, v nekonečném plochém čp „ se vytvořila (Velká Třesk) lokalita = singularita, v níž se skokově nesmírně moc zakřivily 3+3 dimenze dvou základních časoprostorových veličin. Pak se plazma „rozbaluje“ a ve vesmíru nastávají nerovnováhy, střídání symetrií s asymetriemi, tím pádem se rozbíhá tok-plynutí času a prostor se „rozbaluje“ a v tom globálním rozbalování „plavou“ nerozbalené entity = vlnobalíčky reprezentující elementární****

částice atd....atd....atd. Nebo kvasary nemusí být tak vzdáleny – ne ve svých vzdálenostech určených z rudého posuvu. Avšak pro řešení standardního modelu musíme předpokládat, že existovalo spiknutí konkurenčních jevů, včetně soustředění, včetně hmot černých děr v jádru těchto kvasarů během kosmického času, které exaktně ruší pozorovanou dilataci času.

Krise kosmologie od zrodu HDV.

Hubbleův graf odpovídá statickému vesmíru zcela stejně jako standardnímu modelu velkého třesku. V prvním případě není žádná potřeba temné hmoty, temné energie a inflace – jež všechny jsou neznámy v laboratoři. Druhá možnost extrapoluje Hubbleův zákon na všechny rudé posuvy. A může být uskutečněn návrh mnoha alternativ pro mechanismus vysvětlující pozorované rudé posuvy, který nepožaduje kosmologické rozpínání, jakkoli na tyto alternativy byl vynaložen velmi malý výzkum.

Dnešní věda kosmologická zuřivě stojí na zákazu pochybovat o Standardním modelu.

Nicméně mechanismus pro kosmické rudé posuvy (Hubbleův zákon) byl elegantně odvozen z Einsteinovy obecné teorie, která byla úspěšně testována ve sluneční soustavě a v binárních párech pulsarů. Novější test teorie v různých oblastech s kosmologickými rudými posuvy už přidává podporu, že táž teorie by byla použita někde jinde.

Pohled na úhlové velikosti galaxií jako funkce rudého posuvu poskytuje statický model vesmíru lepší vhodnost než standardní model s hodně předpoklady. Standardní model může ovšem řešit vývoj rozměru galaxií (řádů velikosti větších než při jakémkoliv pozorování) jako funkce rudého posuvu vhodným výběrem ad hoc. Existuje nedávný důkaz růstu jednotlivých galaxií s vysokým rudým posuvem, se hvězdami, které samy jsou super-velké a polykají okolní pohonné látky, čímž vznikají hvězdy 100krát hmotnější než naše Slunce. Jinak velikostní vývoj galaxií ve standardním modelu pomocí fúze (splnutí) je obtížný výzkumný model.

Podáním všech zde uvedených důkazů společně je podle mého mínění nemožné ukončit jednu ze dvou cest, zda se vesmír rozpíná nebo zda je statický. Důkazy jsou

nejisté: otvírají více než jednu interpretaci. Zdá se, že kosmologie je vzdálena od přesné vědy a ještě existuje hodně práce, která musí být udělána pro řešení podle všeho protikladných důkazů.

Poznámky překladatele

Prof. Hartnett kvůli přijatelnosti pro uveřejnění v oficiálních webových stránkách (které silně podporují tzv. standardní kosmologický model) napsal svůj článek velmi „opatrně“. (jinak by mohl být na 37 let z vědy vyobcován a označen za fantasmagorického mašibla) Je to vidět např. v poslední větě abstraktu. Když si však někdo pořádně přečte „střeva“ článku (stačí zde vyřátá), „musí“ se přiklonit na stranu popření modelu velkého třesku a podpory jeho alternativ.

Pro začátečníky: Písmeno „ λ “ (lambda) označuje tzv. kosmologickou konstantu – v dnešní standardní teorii zastupující rozpínání vesmíru. Písmeno „z“ se používá pro označení rudého posuvu. Tento posuv spektrálních čar se ve standardním modelu vysvětluje vzdalováním zdrojů světla (záření) o tomto spektru. „Dilatace“ znamená roztažení. Nejsrozumitelnější pro laika je roztažení teplem: drátů, kolejí, teplovodního potrubí apod. Jak však vzniká „dilatace času“ to není zcela jasné ani renomovaným fyzikům. Obvykle se zde uvažuje, že hned po velkém třesku nastala „inlace“ – prudké rozpínání vesmíru. Poněvadž můžeme pozorovat něco tomu odpovídajícího u velmi vzdálených objektů, z nichž k nám světlo (údajně) dorazilo až po miliardách let, tak výbuch vzdálené supernovy vidíme nyní ve „zpomaleném“ času. Jenže supernovy vybuchují i blízko nás. A jak pan profesor správně uvádí, u výronů (či výbuchů) gama záření a u kvasarů tento jev nepozorujeme. Hubbleův zákon – podle standardu – říká, že čím je objekt od nás dále, tím větší má rudý posuv čili tím rychleji se od nás vzdaluje. Avšak velké rudé posuvy mnoha kvasarů neznamenaají jejich velkou vzdálenost, protože jsou fyzikálně spojeny s galaxiemi, které mají malé rudé posuvy. Kvasary jsou objekty podobné hvězdám, ale hvězdy to nejsou. „Ad hoc“ znamená dodatečně – samozřejmě libovolně, ovšem tak, aby to „sedělo“.

21. 9. 2011

JN, 22.08.2017